

1904-08-28

AFSENDER

Rudolph Tegner

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Generel kommentar:

Rudolph Tegner skifter mellem at skrive med et stort eller et lille begyndelsesbogstav i tiltalepronomen.

Afsendersted:

Hellerup (Danmark)

Modtagersted:

Paris (Frankrig)

Omtalte personer:

Vilhelm Bissen

Holger Drachmann

Salon des Étrangers

Omtalte steder:

Paris, Frankrig

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/III/4 - TU

DOKUMENTINDHOLD

Tegner er led og ked af sin tilværelse i Danmark, og han drømmer om at emigrere til Paris, men hans økonomi er ikke til det. Desuden mener han ikke, at Danmark er et gunstigt sted for de kunstnere, som søger op- og udefter. Afslutningsvis spørger Tegner ind til, hvorledes det skrider frem med Salon des Étrangers i udlandet, eftersom det har betydning for projektets videreudvikling i Danmark.

TRANSSKRIFTION

Hellerup. 28. August 1904.

6. Lemchesvej

Kære Willumsen.

Det er allerede længe siden jeg har modtaget Deres Brevkort fra Paris og jeg burde forlængst have takket Dem derfor – men jeg har været en 14 Dage paa Landet (nede på Laaland) og det Sted egner sig nu ikke til at sætte Pennen eller Hjernen i Svigninger.¹

Nu vil jeg atter søge at tage mig sammen og begynde at arbejde skønt Guderne skal vide at jeg har tilstrækkeligt af at virke i dette usle Land – hvor man maa have Herkules-kræfter og Opholdessesdrift² for at holde Tilværelsen ud.

Jo mere jeg oplever og seer jo klarere staar det for mig hvor vi faa, der søge op og udefter ere fortvivlet stillede i saadant et lilleputte Land, hvor ingen Kæmpehær kan gro iverjet af Mangel paa Næring og Lys. – Hvor ussel er ogsaa hele

Kunstnerstanden, hvoraf igen vovede at sende indlæg i den Sag mod Bissen, Komitéer o.s.v., som jeg havde skrevet om – Kun Bladet Klokken 12 med en tølberagtig artikel i vor faveur og Drachmann med noget 3 spalter lyrik-vrøvl til begge Sider – i Politiken, har omtalt Sagen. – ellers vrøvles der nu videre på den vante vis. –

Under saadanne forhold kan jeg ikke sige at jeg har synderlig Lyst til at slutte mig sammen med andre, da disse andre altid medbringe et saadant kvantum af bonde-snusfornuft saa de stinker i lang afstand.

Nej, vi maa lade være med at forfalde til unyttige Philosophier over hvorfor og for hvem vi lide og lave vore Værker – lukke øjnene for al den modbydelige grimhed og forbryderiskhed der omgiver os – søge at hærde os til

at staa fuldkommen allene, støtter paa vore egne Been gennem hele Livet; det vil da ogsaa nok vise sig at vi virke monumentalt.

Hvor gerne vilde jeg dog ikke vende dette Land Rykken og drage til Paris, men ak, det gaar jo ikke at sætte helbredet til naar jeg ikke har Penge nok

til at kunde arbejde og spise mig mæt for dernede – jeg maa vente til der kommer bedre Tider eller jeg faar skrabet noget sammen til at komme bort for-

Hvorledes gaar det med de andre Lande i vor Udstillingssag? Har De noget Resultat eller løfter?

Kan jeg begynde at tænke paa at samle vore hjemlige Kinesere?

Jeg vilde gerne have lidt bestemt foreslaaet, at Sagen fra de andre Lande blev til noget; da vor Arbejde her jo ellers gaar ganske i vadsken -

Lad mig nu see, kære Willumsen de selv og Deres Kone har det taaleligt og lad mig snart høre fra Dem og den By jeg allene bryder mig om at leve i -

Deres hengivne ven Rudolph Tegner.

¹ Tegner har evt. ville skrive Svingninger

² Tegner har fejlskrevet Opholdelsesdrift

Hellerup. 28. August 1904.
C. Lomholdt

Kære Willumsen.

Der er allerede længe siden jeg
har modtaget Jeres Brevkort fra
Paris og jeg turde forlængere have
takket Dem derfor — men jeg har
 været en 14 Dage paa Lander (nede
paa Læsland) og det Sled synes mig
nu ikke vil at sætte Penne eller
Hjernen i Bevægelse —

Nu vil jeg alligevel sige at tage
mig sammen og begynde at arbejde
skönt Gudene skal vide at jeg
har tilstræbelser af at virke i
dette store Land — hvor man maa
have Hestekræfter og opholde
sig der for at holde Tilværelsen
ud.

For mere jeg oplever og ser
jo klare mere der for mig hvor
i saa, der søge op og udflyde
ere forviret. Stillede i mellem
et lille smukt Land, hvor ingen
Kæmpeskræfter kan gro i sig af
mange paa næring og lys. —

Hvor meget er yndet alle

Konventionsanden, hvoraf ingen
sunde at sende biddes;
den Dag mod Dissen, Komiteer
o. s. v., som jeg havde skrevet
om - Kun Denset Ketsen 12
med en afbudet, artikkel i
den færdige af Dachtmanns red
nogen Spellen bringe - vil til
fæge Siden i Politikken, har
omstalt Sagen. - ellers
svores der nu videre paa den
dante vis. -

Under sandanne forhold
kan jeg ikke vide at jeg kan
lyderlig Lyse til at slæde mig
sammen med andre, da mine
andre elskte medbringe et sandt
konstant af hende - men fornuft
paa de stikker i lang afstand.

nej, vi maa lade den
med et forfælde til mytten
Philosophien over troen og for
men vi lide og lene vore
sæker - liden opne for
at den modbydelige grænse
og fortæderighed der omgiver
os - lide at hærde os til

at staa faldkomme alleve,
stikker paa vore egne Been gennem
dele Lær; det vil de ogsaa nok
vise sig, at vi ikke monnede.

Hvor gerne vilde jeg dog ikke
sende dette Land Dyden 7
drage til Paris, men at, det
gaar jo ikke at sætte Helbrede til
naar jeg ikke har Pengene nok til
at kunde arbejde og spise mig
med for demede - jeg maa
venne til der kommer bedre Tider
eller jeg faar skrevet noget sammen
til at kunne bost for -

Hvortledes gaar det med de
andre Lande i vor ledetillig, nej?
Har de noget Demittet eller Løsen?
Kan jeg begynde at tænke paa
at samle vore hjemlige Bineer?
Jeg vilde gerne have lidt beklagt
forstaaet, at Sagen for de andre
Landt blev til noget; da vist
arbejde har jo ellers gaaet ganske i
bakken -

Lad mig nu see, kære Willmann
de selv og Deres Børn har det taalende
og lad mig høre fra Dem 7
den Dag jeg allene bryder mig om at
leve i - Deres hengivende, færdige, tegner.